

F. t. 1. vedr. færdselsloven og pasloven

det. Det bemærkes, at der kan være visse omkostninger forbundet med opnåelsen af akkreditering eller lignende i forbindelse med en sådan særlig godkendelse som tilsynsorgan.

Det foreslås endvidere, at det i et nyt stk. 4 i færdselslovens § 86 a præciseres, at der kan fastsættes vilkår om, at værkstedet underkaster sig tilsyn af private organisationer eller lignende, der er godkendt i medfør af den ændrede bestemmelse i færdselslovens § 86 a, stk. 3. Det bemærkes, at der vil være visse omkostninger forbundet med disse tilsyn, som er en forudsætning for at opnå eller forny en autorisation. Værksteds betaling for udførelsen af tilsyn forudsættes at ske direkte til det af de godkendte tilsynsorganer, som værkstedet måtte vælge.

Kontrol med overholdelse af køre- og hviletidsreglerne gennemføres på baggrund af reglerne i Rådets direktiv (EØF) nr. 88/599 af 23. december 1988 om standardkontrolprocedurer for gennemførelse af køre- og hviletidsforordningen og kontrolapparatforordningen (kontroldirektivet). Efter artikel 2, stk. 2, i direktivet skal kontrollen som udgangspunkt gennemføres i virksomhedens egne lokaler. Den kontrol, som en kontrolmyndighed udfører i myndighedens egne lokaler af dokumenter, der er indsendt af virksomheder på anmodning, har dog samme status som kontrol, der udføres i virksomhedens egne lokaler.

Kontrollen udføres i dag af politiet ved vejkontrol og af Rigspolitechefen ved virksomhedskontrol, der foregår i kontrolmyndighedens lokaler ved gennemgang af den indsendte dokumentation. Virksomhedskontrollen udføres som en administrativ tilsynsopgave, og der er derfor normalt ikke grundlag for at anvende retsplejelovens regler om ransagning i forbindelse med virksomhedskontrol. Dette vil alene være tilfældet, hvis f.eks. vejkontrollen har givet anledning til en konkret mistanke om overtrædelser begået af en bestemt virksomhed. Rigspolitechefen har således i dag ikke hjemmel til at foretage virksomhedskontrol uden retskendelse i virksomhedens lokaler.

Med den foreslåede bestemmelse i § 86 a, stk. 5, indføres hjemmel til, at politiet uden retskendelse har adgang til en virksomheds forretningslokaler, forretningsbøger og papirer mv., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, for at føre kontrol med bestemmelser fastsat i det Europæiske Fællesskabs forordninger om køre- og hviletid inden for vejtransport og bestemmelser fastsat i medfør af stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse er omfattet af lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, således at denne lovs processuelle regler skal

overholdes ved gennemførelsen af den umiddelbare virksomhedskontrol. Dette indebærer bl.a., at virksomheden som hovedregel skal underrettes forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af virksomhedskontrol uden retskendelse, jf. lovens § 5, stk. 1, medmindre politiet efter en konkret vurdering finder, at kravet om en sådan forudgående underretning helt eller delvist kan fraviges i medfør af lovens § 5, stk. 4.

Kontrollen er begrænset til de lokaler, hvorfra virksomheden drives, og omfatter derfor ikke privat beboelse, medmindre forretningskontoret mv. drives herfra. Både offentlige og private virksomheder er omfattet.

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 2135/98 af 24. september 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport og direktiv 88/599/EØF vedrørende gennemførelse af forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821 er det vedtaget at indføre en ordning med et nyt kontrolapparat, der virker digitalt i modsætning til det nuværende analoge apparat. Forordningen gennemfører ændringer i kontrolapparatforordningen og kontroldirektivet.

Ved den analoge fartskriver registreres køretid, hviletid mv. på diagramark, hvor føreren selv skal anføre visse oplysninger om f.eks. navn. Virksomhederne sørger i dag selv for anskaffelse af disse diagramark, der koster ca. 1 kr. stykket.

Til brug for den nye digitale fartskriver skal der udstedes fartskriverkort, herunder til førere, virksomheder og værksteder. Udstedelse af disse fartskriverkort må forventes at medføre en række udgifter for det offentlige til produktion og levering mv. af kortene.

Med den foreslåede bestemmelse i § 124 f fastsættes prisen for udstedelse af fartskriverkort til brug for den digitale fartskriver til 525 kr.

Produktionen af fartskriverkort vil blive henlagt til en ekstern kortproducent, men ansøgning om udstedelse af kort skal indleveres til politiet. De nærmere regler herom vil blive fastsat ved bekendtgørelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1. og 4.2.

Det foreslås, at bestemmelserne træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. lovforslagets § 3, stk. 1.

Til nr. 30-31

Efter færdselslovens § 56, stk. 1, må et køretøj kun føres af en person, der har erhvervet kørekort. Overtrædelse af § 56, stk. 1, straffes efter den gældende bestemmelse i færdselslovens § 117, stk. 5, med bøde